

Τοιαύτη εἶνε διὰ πρώτην φοράν ἡ ἀντίληψίς μας· πιθανόν νὰ σφάλλωμεν, καὶ δευτέρα καὶ τρίτη ἀκρόασις τοῦ ἔργου νὰ ἀρῇ τὴν ὁμίχλην ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς κρίσεως ἡμῶν.

᾽Ονουλουλοῦ.

ΛΕΜΠΛΕΠΙΔΖΗΣ ΕΝ ΦΑΛΗΡΩ

᾽Αμὰν Χαθρὸν, ἁμὰν τζανὸν κἀνε χανὸν ἰνσάφι οὐδὲ καλέμι οὐλεμὰ τὴν **σάχλα** τους δὲν γράφει.

Μόνον ὅστις φαντασθῇ εὐμέγιστον φουστανελλοφόρον μὲ ὑψηλὸ καπέλλο ἢ ἀπλοῖκὸν ὑδραῖον βρακᾶν μὲ μονύελον διπλωμάτου δύναται νὰ ἔχῃ ἁμυδρὰν ἰδέαν περὶ τοῦ ἀρμενικοῦ βωδεβιλίου. Ἡ εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ ἐφηρμοσμένη εἰς τὴν ἀρμενικὴν γλῶσσαν παρέχει τὴν εἰκόνα ἀγγέλων περιηγητῶν αἰχμαλωτιζομένων ὑπὸ ἀγρίων τεπελενλήδων! Ἡ ἀντίθεσις εἶναι τόσο καταφανὴς ὥστε ὁ ἀττικώτατος Τέλης Πετσάλης ἅμα εἶδε τὸν θίασον αὐτὸν τῶν στραγαλατζήδων ἀναμασσούντων—ἀντὶ στραγαλίων—κατιμάδες εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς,

— Ὡ ἀδελφε, εἶπε, ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι θὰ ἔκαμαν πεχλιβαλίκια!

᾽Ο δὲ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων εὐφυστάτος Καλαβρυτινὸς κύρ Σωτήρης.

— Βρε ἀδελφε ἔλεγε καὶ ἐγὼ ἐπερίμενα σεβταλίκια!

Ἡ ἐντύπωσις τῆς ἀηδίας μετριάζεται κάπως ἐκ τῆς πρώτης παραστάσεως τοῦ ἀρμενικοῦ θιάσου ἐχούσης καθαρὸς ἐθνικὸν χαρακτῆρα. Ὡς γνωστὸν ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος ἔχει ἥρωα ἓνα *στραγαλατζή*. Ἐννοεῖτε τώρα ὅτι τὸ milieu τοιοῦτου ὑποκειμένου θὰ ἀπαρτίζεται ἀπὸ σαλεπτζήδες, χαλδατζήδες, λεμπλεπιτζήδες, ζεβζέκηδες καὶ

ὡς καὶ εἰς τὰ ἄλλα· πάντοτε ἡρεμος, διαξιφίζεται μετ' εὐκαμψίας τῆς χειρὸς καὶ τοῦ σώματος... Εἶνε εὐχάριστον νὰ βλέπῃ τις τὴν ἐπιδεξιότητα αὐτοῦ εἰς πάντα τὰ γυμνάσια τῆς ξιφασκίας.

— Ἡ δὲ ἱππασία;

— Ἡ ἐπὶ τοῦ ἵππου στάσις του εἶνε ἀνεπὶλήπτως.

— Ἐχει πάντοτε τὴν αὐτὴν κλίσιν εἰς τὴν ἐργασίαν;

— Ἐχει πάθος, κύριε, δι' αὐτήν· ὅσω περισσότερον μανθάνει, τόσον περισσότερον θέλει νὰ μανθάνῃ.

— Εἶνε πάντοτε πειθήνιος;

— Εὐπειθὴς καὶ μετὰ σεβασμοῦ πάντοτε προσηρόμενος πρὸς τοὺς διδασκάλους του, ἀδιαλείπτως μᾶς ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του δι' ὅτα ὑπὲρ αὐτοῦ πράττομεν. Δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος νὰ ἀπειλήσωμεν αὐτὸν, ὡς ἄλλοτε, μὲ τὴν δεσποινίδα Ἑρριέττην· φοβεῖται βεβαίως ἀκόμη ὅταν ἀκούσῃ τὰς λέξεις ταύτας: «Ὅτ' αὐτὸ εἰπώμεν εἰς τὴν δεσποινίδα Σανδράν». Διατελεῖ πάντοτε ὑπὸ τὴν σωτηριώδη ἐπιρροὴν ταύτης καὶ ὅπως ἐπιτύχωμεν παρ' αὐτοῦ ὅ,τι θέλωμεν, δὲν ὑπάρχει πλέον ἀνάγκη νὰ δεικνύῃ αὕτη τὴν μικρὰν ράβδον τῆς.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ὑπηρετριά τις ἐλθοῦσα εἶπεν ὅτι ἡ κυρία Σανδράς ἀνέμενεν αὐτὸν εἰς τὸν θάλαμόν της.

Εὐχαριστήσας τὸν διδάσκαλον ἠκολούθησεν τὴν ὑπηρετρίαν, ἥτις τὸν εἰσέγαγεν παρὰ τῇ κυρίᾳ της.

Ἡ βαρὴν ἦτο μόνη. Προειδοποιηθεῖσα περὶ τῆς ἀφίξεως

χιλίους ἄλλους τοιαύτης περιουπῆς μαγκούφδες. Ἄλλ' ὅταν αὐρίον ἢ μεθ' αὐρίον ἀποπειραθῶν νὰ διαπράξουν τὴν **Κυρά Ἀγγὸ** οἱ ἀλιτήριοι ἢ τὸ *Ziroglu-Ziroglu*, ἢ ἀηδία θὰ ἐπεκαθῇ μέχρις ἐμέτου, ἢ δὲ ἐκτίμησις τοῦ ἀρμενικοῦ θιάσου θὰ προβῇ μέχρι... Καρακιὺζ μπερντέ! Φαντασθῆτε μία στρόφῃ τῆς **Madame Angot**, ἀπάνω κάτω τέτοια,

γκέλ μπουρντά

στὸν ὄντα

σορολάπ Καχπέ Ἀγγῶ!

Τίποτε δὲν ὑπάρχει ἄγνωστον ἐν τῷ ἀρμενικῷ αὐτῷ συμφυράματι· ἐξ ὅσων ἄσμάτων ἤκουσέ ποτε κανεὶς εἰς τὰς ταβέρνας, εἰς τὰ σοκάκια, εἰς τὰ λουκουμαδζήδικα, εἰς τὰ πατζαδζήδικα παρεφθαρμένον, ἐστρεβλωμένον, παράχορδον, τετριμμένον, ἀνούσιον, εὐρωπαϊκὸν δῆθεν μὲ *σοκίσματα* γνησίου μανέ, ἢ ὁσμάνιτικον μὲ *μορέτα* εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς! καὶ αὐτὰ ὅλα τὰ σαλιγράσματα ἀποτελοῦσι τὸν ἀρμενικὸν θίασον καὶ τὴν ἐθνικὴν μουσικὴν των. Ἐὰν τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο ἄξιον ὑψίστης ἰλαρότητος, θὰ ἤξιζε τὸν κόπον νὰ ἀρχίσῃ ὁ χρονογράφος ἢ ὁ κριτικὸς κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν τώρα δημοσιογραφικὸν σύστημα:

«Καὶ ὑπῆρξε δημοσιογράφος ὅστις ἔκτειρε τὴν Ἑλλάδι, ἡδιότι δὲν κατήρτισεν ἀκόμη μουσικὸν θίασον, ἐνῶ ἡ Ἀρμενία...» κλπ. κλπ.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι προκειμένου ἡ Ἑλλὰς νὰ καταρτίσῃ παρεμφερῆ πρὸς τὸν τῶν Ἀρμενίων μουσικὸν θίασον κάλλιον νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὸν πάτριον Ἀπόλλωνα καὶ μαρμαρίνον ἔστω, ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος καλλιεργοῦσα τὴν σύγχρονον μουσάν της

Τάρλα μπρούπα ταρλαλά!

Ρίξτε μαῦρο τοῦ Μεῶ!

Τώρα ἐὰν κρίνεται ἐκ τῆς μουσικῆς προόδου τῶν Ἀρμενίων καὶ τὸν ἐν γένει αὐτῶν χαρακτῆρα ὡς ἔθνους, ὡς φυλῆς

τοῦ κ. Λαγγάρδ εἶχεν ἀπομακρύνει τὴν Ἑρριέττην, θέλουσα νὰ ὁμιλήτῃ μυστικῶς μετὰ τοῦ προστάτου τοῦ Λυκογιάννη.

Ἦτον ὥχρ', τεταραγμένη, ἀνήσυχος. Ἐγερθεῖσα ἔτεινε τὴν χεῖρα τῷ κυρίῳ Λαγγάρδ.

— Φαίνεσθε στενοχωρημένη, κυρία, εἶπε, τί ἔχετε;

— Εἰμαι τῶντι πολὺ τεταραγμένη, κύριε, ἀπέντησεν. Σᾶς ἀνέμελον ἀγωνιωδῶς, καὶ ἂν δὲν μοὶ ἀναγγέλλετε τὴν ἀφίξίν σας, θὰ σᾶς ἔγραφον νὰ ἔλθητε τὸ ταχύτερον. Νέον δυστύχημα πρόκειται νὰ μὲ πλήξῃ!

— Σᾶς;

— Μάλιστα, κύριε, ἐμὲ καὶ τὴν θυγατέρα μου.

— Ποῖον εἶναι τὸ νέον τοῦτο δυστύχημα;

— Οἱμοὶ! Δὲν γνωρίζω ἀκόμη, ἀλλὰ τὸ συναισθάνομαι αὐτό.

— Σᾶς παρακαλῶ, κυρία, μὴ τρομάζετε τόσον ταχέως. Ἐκίνησεν αὕτη τὴν κεφαλὴν.

— Μέλλετε νὰ ἐννοήσητε, κύριε, ὁ σύζυγός μου εἶναι ἐν Βιοκούρ ἀπὸ δύο ἡμερῶν.

— Τὸ ἤξεύρω.

— Τὸ ἤξεύρετε;

— Μάλιστα. Ἠξεύρετε ὅτι τίποτε δὲν δύναται νὰ πράξῃ ὁ Δεσιμαίζ, χωρὶς νὰ πληροφορηθῶ.

— Τῷ εἶπον ὅτι ἀπουσίαζον, ὅτι ἐταξείδευον μετὰ τῆς θυγατρὸς μου καὶ ὅτι δὲν ἐγνώριζον πότε ἐμελλον νὰ ἐπανέλθω.— Ἄ! ἔστω, ἀπήντησε, θ' ἀναμείνω τὴν ἐπάνοδον τῆς

ὡς πολιτείας, θέλετε ἀποκαλύψει αὐτὸν ἀπαράλλακτον μὲ τὸ ἀερόστατον τοῦ φίλου μας κ. Βωδὲ, κατασκευασμένον ἐκ μυρίων μπαλωμάτων, ἐκάστου τῶν ὁποίων ἀμφισβητεῖται ἡ πατρὶς καὶ ἡ καταγωγή! Ὀλίγη γαλλικὴ παιδρότης, ὀλίγη μελωδία ἰταλική, ὀλίγη γερμανικὴ ὁμίχλη, πολλὴ τουρκικὴ νωχέλεια, περισσότεροι καρικιὸς μπερτέ, οὔτε μία δὲ νότα, οὔτε εἰς ἥχος γνήσιος, οὔτε ὑπόνοια κἂν συνθέσεως ἀρμενικῆς, ἰδοὺ τί ἀποτελεῖ τὸν καλούμενον ἀρμενικὸν θίασον.

Καὶ εἶνε τόσῳ δυσανάλογος ἡ ἀρμενικὴ αὕτη συμμορία μὲ τὸ ἀρμονικώτατον Φάληρόν μας, ὥστε πᾶσαι ἐμοῦ αἱ ἀντιθέσεις θὰ ὥχρῳ ἐνώπιον αὐτῆς καὶ μόνης.

Παραλία ἀρχίζουσα ἀπὸ τὴν γαργαλιστικωτέραν ἀμμυδιὰ καὶ τελειώνουσα εἰς τὸ ἄχανές, ἡμερώτατοι βράχοι μὲ γραφικὰ καὶ σχεδὸν τεχνητάσπ ἡλαια ἀπὸ τὰ ἐποῖα ἐπρεπε νὰ ἐξέρχωνται μολπαὶ σειρήνων, νηϊδρια ἐδῶ καὶ ἐκεῖ δειλῶς ἀνακύπτοντα ἀπαραιμίλλου καλλονῆς, ὡς τόσαι πολῦτιμοι πέτραι εἰς τὴν σμαραγδένια θάλασσαν· ἔπειτα κοιλὰς παιγνιδιάρικη, κοιλὰς γεμάτη ἀπὸ ποικιλίαν, δροσιὰ καὶ ἄρωμα, καλυπτομένη ἀπὸ καταπράσινα κλίματα, σκιαζομένη ἀπὸ πευκιδίων, τὸν ἐλαιῶνα, φαλακρίζουσα εἰς πολλὰ μέρη ὅπου ἀποκόπτονται οἱ στάχεις ἢ πληρουμένη ὑπὸ τοῦ ἁσματος τῶν ὑπολατῶν· λόφοι ἀκόμη, ἐξοχαί, ὑψώματα ἀνυψούμενα εἰς πᾶσαν ἀπόστασιν· ἔπειτα ὁ μυριόχρωμος Ὑμηττὸς μὲ τὰς ἀτελευτήτους πτυχὰς του, μὲ τὰς κλιτύας του, μὲ τὰ δενδράκιζα του ἀρχαῖα ἀραῖα ὡς γυμνάσια ἀκροβολιστῶν· σιγὰ σιγὰ ἀπὸ τῆς ὀπισθεν αὐτοῦ ράχως ν' ἀνέρχεται ὡς προβατίνια ἡ σελήνη μελίχρως, μελαγχολικὴ χαράττουσα ἐπὶ τῆς φαληρικῆς θαλάσσης ποταμὸν χρυσορόνα, κατ' ὀλίγον ὅμως προβαίνουσα εἰς τὸ κυανοῦν τοῦ οὐρανοῦ νὰ ἐναγκαλιζέται ὡς ἡ μία ἐκείνη τοῦ Ἑδίσσων μεγάλη ἠλεκτρικὴ σφαῖρα τὸ Φάληρον, τὸ χαϊδεμένο της Φάληρο!

Ἐδῶ λοιπὸν ἔστησαν πολὺ ἀκαταλλήλως τὴν σκηνὴν των οἱ Ἀρμένιδες καὶ χωρὶς νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν σκιάν τοῦ Καραϊσκῆ, οὐδὲ νὰ ἐξορκίσω τὰς νεανιδάς μας εἰς τὸ ὄνομα τῆς καλαισθησίας, οὐδὲ τοὺς κεραυνούς καὶ τοὺς ἀερολίθους· νὰ προκαλέσω εἰς ἐκδίκησιν τῶν ἀγρίων αὐτῶν κατακτητῶν, ἐκφράζω ἁπλῶς τὴν λύπην μου διὰ τὸ γεγονὸς καὶ... μεταβαίνω εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Μάγκας.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μη Χάνεσαι»,

Ἐπειδὴ ὁ ἐκ Μεσολογγίου ἀνταποκριτὴς σας, τοῦ ὁποίου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 510 τῆς 8 Ἰουλίου φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν καταχωρίσατε πληροφωρίαν καὶ ἐπικρίσεις σχετικῶς πρὸς τὴν ἀρτίως διεξαχθεῖσαν δημοτικὴν ἐκλογὴν, ἀναφέρει μεταξύ ἄλλων προσώπων ὡς σαγηνευθέντων διαφοροτρόπως πρὸς τὴν μερίδα τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ἐμὲ ὡς λαβόντα ὑπόσχεσιν διόρισμῳ εἰς δημοσίαν θέσιν, ἐπιτρέψατέ μοι, κ. Συντάκτα, νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ ὅλως ξένος τοῦ Μεσολογγίου τυγχάνει ὁ ἀνταποκριτὴς σας οὗτος ἐντελὴς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα ἀγνῶν, ἡ ἐκ προθέσεως διαστρέφω ταῦτα καίτοι πασίγνωστα καὶ καταφανῆ ὡς πρὸς τὰ κατ' ἐμέ.

Ὅθεν χάριν τῆς ἀληθείας, καὶ κατὰ καθήκον πρὸς ἐμαυτὸν τοῦλάχιστον, παρατηρῶ ὅτι οὐχὶ ἐσχάτως ἀλλὰ πρὸ ἑτὸς πασίγνωστοί εἰσι καὶ ὅλως ἄσχετοι πρὸς ἰδιοτέλειαν ἢ δημοσίαν θέσιν αἱ ἀφορμαί, ὧν ἕνεκα ἐπῆλθεν ἡ ἐκ τῆς μερίδος τοῦ κ. Δεληγεώργη ἀπομάκρυνσις· οὐχὶ μόνον ἐμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολυτίμων φίλων αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ παχυλότατον ψεῦδος, ὅπερ εἰς τὴν αὐτὴν ἀνταπόκρισιν ἐκτίθετα· ὅτι δὲν ἦτο γνωστὸν εἰς τοὺς Δε-

κυρίας Δεσιμαῖζ». Καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸν πύργον ὅπου προστάζει καὶ διατάσσει ὡς κύριος. Τί θέλει, Θεέ μου, τί θέλει;

— Ἀγνοῶ, ἀλλὰ δὲν θὰ βραδύνετε νὰ τὸ μάθητε βεβαίως. Σᾶς ἐπληροφόρησα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ κ. Δεσιμαῖζ· εἶναι κατεστραμμένος καὶ πιθανῶς περιῆλθεν εἰς ἀμχανίαν. Αἱ ἰδιοκτησίαι του φαινομενικῶς μόνον τοῦ ἀνήκουν, ἐπειδὴ ἐκτὸς τοῦ ἡμῖσεως ἑκατομμυρίου, ὅπερ ὀφείλει εἰς ἓνα τῶν φίλων του, χρεωστεῖ εἰς τοὺς δανειστὰς του πλέον τῆς ἀξίας τοῦ μεγάρου του, τοῦ πύργου του καὶ τῆς ἐν Νορμανδίᾳ ἐπαύλεώς του. Ἐὰν δὲ συγκρατῆται ἀκόμη, τοῦτο εἶναι θαῦμα ἰσορροπίας.

Ἐπειδὴ δὲν ἔχει πλέον πίστωσιν, ἀπωθεῖται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, μήπως ἄρᾳ γε ἐγκαταλείπων τὰ πάντα εἰς τοὺς πιστωτὰς του, παραιτούμενος τοῦ ἀξιοθρηνήτου καὶ αἰσχροῦ βίου, τὸν ὁποῖον διῆγεν, ἦλθε, διὰ νὰ ζητήσῃ καταφύγιον πλησίον σας; Ἀγνοῶ. Ἀρᾳ γε ἦλθεν, ἐπειδὴ ἡ ἀπερισκεψία καὶ ἡ αὐθάδεια του καθιστῶσιν αὐτὸν ἱκανὸν τὰ πάντα νὰ κατατολμῇ, νὰ εἴπῃ εἰς ὑμᾶς: «Δὲν ἔχω πλέον χρήματα καὶ δὲν θέλω ν' ἀλλάξω διαγωγὴν, ἐπιμένω δὲ νὰ φυλάξω τὸ μέγαρον καὶ τὸν πύργον μου· σεῖς, σεῖς εἰσθε πλουσίαι καὶ ἐκάματε σπουδαίας οἰκονομίας, ἀφότου ζητε ἐν ἀποχωρήσει· δόστε μου ὅλον τὸ χρυσὸν σας· Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν ἄνδρα... Μετὰ ἐν ἔτος, ἕξ μῆνας, ταχύτερον ἴσως, ἐὰν καταδιωχθῶ ὑπὸ τῶν πιστωτῶν μου, θὰ

πληρώσετε τὰ χρεῖά μου συνομολογούντες δάνειον ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ τοῦ κτήματος ὑμῶν Βωκούρ, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀξίαν πολλὴν ἑκατομμυρίων;»

— Ὡ! κύριε! ἐφώνησεν ἡ βαρόνη τρέμουσα καὶ μὲ φωνὴν διακεκομμένην...

— Ὁ συζυγός σας θὰ εἴπῃ μόνος τὸ αἷτιον τῆς ἐν Βωκούρ ἀφίξεώς του, κυρία· ἀλλ' ἔστε πεπεισμένη ὅτι ἐκ λόγου ἰσχυροῦ ἠναγκάσθη νὰ σᾶς πλησιάσῃ.

— Τὸ καταλαμβάνω καὶ διὰ τοῦτο τρομάζω.

— Δὲν πρέπει νὰ τρομάζετε· ἔστε ἥρεμος καὶ ἰσχυρά, ὅπως ἀντιμετωπίσετε τὴν θύελλαν. Μὴ λητμονῆτε ὅτι ἔχομεν πρὸς ἀλλήλους φιλικὴν συνθήκην καὶ ὅτι ἐπαγρυπνῶ ἐφ' ὑμῶν καὶ ἐπὶ τῆς θυγατρὸς σας· καθ' ἣν δὲ ἡμέραν λάβετε τὴν ἀνάγκην μου, θὰ εὐρεθῶ ἐκεῖ ἑτοιμος νὰ σᾶς ὑπερασπίσω.

— Ἀλλὰ τί νὰ κάμω; Σᾶς παρακαλῶ, συμβουλευσάτέ με.

— Ἡ ἀποστολὴ σας ἐδῶ ἔληξε, κυρία βαρόνη· αὔριον θὰ ἐπιστρέψετε εἰς Βωκούρ. Θὰ εὐρεθῇτε ἀπέναντι τοῦ συζυγοῦ σας, ὅστις θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ, καὶ ἀφοῦ τὸν ἀκούσετε θὰ τῷ ἀπαντήσετε ὅτι πρέπει μετὰ σταθερότητος. Μὴ ἐμπιστεύεσθε· ἀρνήθητε πᾶσαν αἴτησίν του· μὴ τοῦ ὑποσχεθῇτε τίποτε, πρὸ πάντων δὲ μὴ υπογράψετε οὐδὲν ἐγγράφον· εἰσθε μήτηρ καὶ δὲν δικαιούσθε νὰ προσφέρεσθε μετὰ ἐλευθεριότητος· φυλάξατε τὴν περιουσίαν σας.